

שלמעלה בראשונה, ולאחר כה הזמין אותם לאחד בבית שתקון להם. אשריקם דוד ושלמה בנו שתקנו את הזוג שלמעלה. מיום שאמר הקדוש ברוך הוא לבנה לכני ובקטיני את עצמה, לא הזוג בזוג שלם עם השם,

פרט לכשבא המליך שלמה. שיר השירים - Hari פאן חמיש דרגות לדבק בעולם הבא. שיר - אהת. השירים - שפים. Hari שלש. אשר - Hari ארבע. לשלהה Hari חמיש. בחמשי הוא. Hari יום החמשים הוא סוד היובל. בא וראה, את הזוג העלינו לא יכול שלמה למקון, אלא משום שנמצא זוג למטה מקדם לנו, ומיהו? הזוג של משה. שאמ לא היה אז הזוג נאה, לא התתקן הזוג של מעלה. והכל הוא בסוד עליון לחכמי הלב.

בחוב (מלכים א:ח) וידבר שלשות אלפים משל ויהי שירו חמישה ואלף. פסוק זה פרשוהו החברים. אבל וידבר שלשות אלפים משל, וראי שעל כל דבר ודבר שהוא היה אומר, היו בו שלשות אלפי משלים, כמו ספר של קהלה שהוא בסוד עליון והוא בדרך משל, שאין בו פסוק שאין בחכמה עליונה ובדרך משל.

אבל הפסוק רקען שבו. שבשרה מגיע רב המנוגא סבא הראשון לפסוק זהה, (קהלת יא) שמח בחור בילדותך ויטיבך לבך בימי בחרותיך - היה בוכה. אמר, וראי פסוק זה נאה הוא, והוא בדרך משל, ומיל יכול לעשות דבר משלא, ומיל לא יעשה במשלא זה ? ואם הוא דרש, אין בו דרש אלא כמו שראינו בעיניהם. אם זו חכמה, מי יכול לדעת אותה ?

בר שלמה מלפआ, דלאו זוגא דלאו בקדמיתא, ולבמר זמין לון בחדא בבייתא דאתקין לון. זפאיין איינון דוד ושלמה ברייה, דאיינון אתקין זוגא דלאו. מיום דאמר לה קדשא בריך הוא לסייעא, זילי ואזערি גרמייך, בר בד אתה איזדווגת בזוגא שלים בשמשא, בר בד אתה שלמה מלפਆ.

שור השירים, הא הכא חמיש דרגין, לא תבקא בעלה מא דאת. שיר, חד. השירים, תרין, הא תלת. אשר, הא ארבעה. לשלהה, הא חמישה. בחמשאה אליה. דהא יומא בחמשין, רוזא דיובלא אליה. היא חמיז, זוגא דלאו לא יכול שלמה לאתquina, אלא בגין דاشתכח זוגא לתפה, מקדמת דנא. ימאן אליה. זוגא חמישה. דאי לא הו זוגא דנא, לא אתquina זוגא דלאו. וכלא ברוזא עלאה אליה. להכימין לבא.

בתיב (מלכים א:ח) וידבר שלשות אלפים משל ויהי שירו חמישה ואלף, הא קרא איקמיה חבריא. אבל וידבר שלשות אלפים משל, ורקאי על כל מלאה ומלה דאיתו הוה אמר, הו ביה תלת אלף משל, בגון ספרא דקהילת, דאיתו ברוזא עלאה, ואיתו בארכ משל, דלית ביה קרא דלאו איתו בחכמתא עלאה, ובארח משל, אפיקלו קרא זעירא דביה.

דבר הוה מטי רב המנוגא סבא קדמאתה להאי קרא, (קהלת יא) שמח בחור בילדותך ויטיבך לבך בימי בחרותיך היה בכוי. אמר ורקאי הא קרא יאות הו, ואיתו בארכ משל, ימאן יכול למעבד דרשא במשל דא. ואי איתו בארכ משל, אלא כמה דחמיין בעינין. ואילו חכמתא איתו, מאי יכול למגע לה.